

**Ethica Amoris, Sive Theologia Sanctorum, Magni
Præsertim Augustini, Et Thomæ Aquinatis**

Circa Universam Amoris & Morum Doctrinam, Adversus Novitias Opiniones
Strenuè propugnata, Et In Materiis Principaliter Hodie Controversis
Fundamentaliter discussa

De Externis Regulis Amoris Et Morum, Legibus Utique, ac Præceptis
Virtutum Theologicarum, & Cardinalium, necnon Decalogi & Ecclesiae -
Libros Vndecim Complectens

Henricus, de Sancto Ignatio

Leodii, 1709

Caput XXXVI. Ostenditur, solam Scripturam sacram non esse infallibilem
fidei regulam; sed etiam traditionem esse talem.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73203](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-73203)

portari solent, dum agitur de dubitatione. Prima est libertas arbitrii (inquit Hieronymus) per istam dubitationem indicata, v. g. dum Genes. 2. Deus narratur exprimere causam expulsionis Adam à Paradiso terrestri, *ne forte mutet manum suam*, &c. Sciebat quippe certissimè Deus quid facturus esset Adam, si in Paradiso mansisset. Secunda, est difficultas in re obtinenda, exempli gratià, dum 2. Reg. 16. David fugiens Ablalonem, iussit ut parceretur Semei ipsi maledicenti, his verbis: *Dimite eum ut maledicat, juxta praeceptum Domini: si forte respiciat Dominus afflictionem meam, & reddat mihi bonum pro maledictione hac hodierna.*

- 463 Interrogat autem aliquando Deus, ut instruat, vel ut confessionem eliciat; ut Gen. 2. *Adam ubi es?* aliquando, ut significet se ea, de quibus interrogat, nescire scientià approbationis, vel alios ob fines, qui ex circumstantiis colligi possunt.
- 464 Regula XIII. *Passim Deus in Scripturis tantum nosse dicitur quem pro suo agnoscit.* Verba sunt Augustini in Psalm. 2. & term. 70. de temp. Et hoc sensu virginibus factus dicit: *nescio vos*, scientià utique, seu notitià approbationis.
- 465 Regula XIV. *Soles Scriptura, sub eadem persona, loqui de Christo, & etiam de Ecclesia, quae est corpus ejus,* (verba sunt ejusdem l. 3. de doctr. Christ. c. 3.) *uti & de diabolo & membris ejus.*
- 466 Regula XV. Per recapitulationem multa in S. Litteris posterius narrantur, quae prius facta sunt (quod Graeci fieri dicunt per histeron proteron) S. Augustinus l. de doctr. Christ. c. ...
- 467 Regula XVI. *Sancti Propheta, qui optare videntur alicui mala, postius praevisa solum praedicunt.* Augustinus in Psalm. 78. Sic in Psalmis, & Prophetiis primà fronte videntur ex zelo vindictae his vel illis optare mala; cum tamen reverà solum ea futura prophetico spiritu praedicant. Aliquando tamen nihil vetat, quin aliquibus locis dicantur etiam temporalia quaedam mala optare, ob finem bonum, malis illis praeponderantem.

S. VI.

Ex dictis ostenditur S. Scripturam infallibilem esse fidei regulam.

- 468 **M**anifestè (inquam) id ostenditur ex definitione ipsius: *Scriptura sacra est verbum Dei scriptum*, ita ut quod Scriptura sacra dicit, Deus per eam dicat. Atqui Deum, in omnibus quae dicit, infallibilem esse, fides demonstrat, & ratio clamat.

CAPUT XXXVI.

Ostenditur, solam Scripturam sacram non esse infallibilem fidei regulam; sed etiam traditionem esse talem.

Hæretici, ut cap. 33. vidimus, credere nolunt nisi verbo Dei scripto. Sed ex dictis ibidem constat, ipsos credere debere etiam verbo Dei non scripto, sed solà traditione ad nos derivato.

Primò, quia verbo scripto credere non possunt, nisi credant, hanc vel illam Scripturam esse verè divinam, adeoque verum, & non suppositum verbum Dei. Hoc autem nullibi Scriptura dicit. Et quamvis Scriptura assereret, se esse divinam, sine Ecclesiae traditione certò non constaret esse talem; sicut etiam in Alcorano Mahometi saepe asseratur, Alcoranum cælitus à Deo missum, non ideo ut talem recipimus.

2º. Nec Scriptura exprimit Canonem facrorum librorum. Quem tamen credere debent, siue hos libros, non illos esse divinos, ut certam habeant fidei suae regulam.

3º. Plurima alia nobiscum, tamquam fidei articulos credunt, de quibus nihil Scriptura decernit; ut quòd baptismus parvulorum valeat; quòd baptizati ab hæreticis non sint rebaptizandi; quòd Spiritus sanctus à Patre, Filioque procedat; quòd rectè colamus diem Dominicam loco Sabbathi, &c.

4º. Traditiones ultra Scripturam recipiendas Scriptura tetatur 2. Thesal. 2. *Itaque, fratres, tenete traditiones, quas accepistis, siue per sermonem, siue per epistolam.* His patet (inquit Chryostomus ad eum Apostoli locum) quòd non omnia per epistolas Apostoli tradiderunt, sed multa etiam sine litteris. Eadem verò fide digna sunt, tam ista, quam illa.

5º. Eadem cum Chryostomo unanimes est, de traditionibus ultra Scripturam recipiendis, sententia reliquorum Patrum. Si quidem Dionysius Areopagita Eccles. Hierarchy. c. 1. *Primi* (inquit) *illi sacerdotalis muneris Duces, summa illa, & substantialia partim scriptis, partim non scriptis institutionibus nobis tradiderunt.* Basilius Magnus lib. de Spir. sanc. c. 29. *Dogmata quae in Ecclesia servantur ac praedicantur, partim ex conscripta doctrina habentur, partim ex Apostolorum traditione in mysterio ad nos delata. Quae utraque eandem ad pietatem vim habent, & nemo his contradicit, qui vel mediocre saltem jurium Ecclesiasticorum experientiam habet.* Cyprianus lib. 2. epist. 3. *Admonitos nos scias, ut in calice offerendo Dominica traditio servetur, nempe ut mixtus aqua offeratur.* Qua de re nihil Scriptura dicit. Hieronymus epist. ad Marcellam: *Nos unam Quadragesimam ex Apostolica traditione, tempore nobis congruo jejunamus.* Augustinus epist. 118. *Il-*

la qua non scripta, sed tradita custodimus, qua quidem toto terrarum orbe observantur, datur intelligi vel ab ipsis Apostolis, vel plenariis Conciliis, quorum est in Ecclesia saluberrima auctoritas, commendata, atque statuta retineri, sicut quod Domini passio, & resurrectio, & ascensio in caelum, & adventus de celo Spiritus sancti, anniversaria solemnitate celebrantur, & siquid aliud tale occurrit, quod servatur ab universa, quacumque se diffundit Ecclesia. Alia vero qua per loca terrarum, regionesque variantur, sicut est quod alii jejunant sabbato, alii non, &c. totum hoc genus liberas habet observationes: nec disciplina ulla est in his melior gravi prudentique Christiano, quam ut eo modo agat, quo agere viderit Ecclesiam, ad quam forte devenerit. Quam antithesi particularium, universaliumque traditionum, ostendit istas esse necessariò servandas, quamvis illae sint quodam modo liberae.

473 6°. Celeberrima primitivae Ecclesiae Concilia (quorum priora quatuor, ut Nicaenum, &c. Calvinus l. 4. Instit. c. 9. §. 8. profitetur se libenter amplecti, revererique ut sacrosancta, quantum attinet ad fidei dogmata) in definiendis fidei dogmatibus, pro fundamento decretorum suorum, solas non habuerunt Scripturas, per se spectatas, sed intellectas prout recepta Ecclesiae traditio intelligebat. Sic enim de Nicæno Concilio primo, Arianum errorem damnante, D. Athanasius testatur lib. de decret. Nicenæ Synodi contra Eusebium his verbis: *Eccē nos quidem à Patribus ad Patres per manus traditam fuisse hanc sententiam demonstravimus.* Sicut & Theodoretus lib. 1. Histor. c. 8. dicens, *Arium damnatum traditione non scripta.* Idem de Synodo Nicæna II. seu VII. generali videre est act. 2. ubi Patres protestantur, decretum de cultu sacrarum imaginum à se maxime recipi propter veterem traditionem. Testeque Vincentio Lyrinensi cap. 32. *hoc semper . . . Conciliorum suorum decretis Catholica perfecit Ecclesia, ut quod prius à majoribus solà traditione susceperat, hoc deinde posteris, etiam per Scriptura chirographum consignaret.*

474 7°. Sicut teste Joanne Evangelii sui cap. ult. *non omnia scripta sunt, quae fecit Jesus, ita nec omnia, quae dixit.* Sed omne quod Christus dixit, est verbum Dei. Credere verò debemus omni verbo Dei, si nobis sufficienter constat esse verbum Dei. Ut autem nobis sufficienter constet aliquid esse verbum Dei, Scriptura non requiritur. Quemadmodum enim de vero verbo Dei scripto nobis sufficienter constat per Ecclesiae declarationem, testificationemque; ita & de verbo Dei non scripto, sed verbaliter tradito dumtaxat, prout constat ex eo quod de verbis Christi fidelibus sufficienter constiterit primis septem annis qui fluxerunt ab Ascensione Christi, ab anno scilicet Christi

34. ad 41. licet intermedio illo tempore nondum conscripta fuissent Evangelia, nec Apostolorum epistolae, sed & ab Adamo usque ad Moysen verbum Dei absque Scriptura sufficienter propositum fuit. Ecclesia namque toto illo tempore aliquid sine dubio ut verbum Dei credidit. Ergo, &c.

Objiciunt quidem haeretici 1°. illud Isa. 475 1. *In vanum colunt me, docentes mandata & doctrinas hominum.* Et Matth. 15. *Irritum fecistis mandatum Dei propter traditionem vestram.* Et 1. Petri 1. *Redempti estis de vana conversatione vestra paterna traditionis.*

Sed frustra; quia ista de Christianis traditionibus non dicuntur, sed de Judaicis, legi divinae contrariis, cujusmodi non sunt traditiones Christi, Apostolorum, & Ecclesiae, quas Apostolus teneri vult supra num. 385.

Objiciunt 2°. illud Deuteron. 4. *Non addetis ad verbum, quod vobis loquor.* Ad Galat. 1. *Licet nos, aut Angelus de caelo evangelizet vobis praterquam quod evangelizavimus vobis, anathema sit.* Apocal. ult. *Confessor omni audienti verba prophetiae hujus, si quis apposuerit ad haec, apponet Deus super eum plagas scriptas in libro isto.*

Sed iterum frustra; tum quia imprimis Moyses in primo loco non dicit, *non addetis ad verbum quod vobis scribo, sed quod vobis loquor.* Nec Apostolus in secundo loco dicit, *praterquam quod scripto evangelizavimus vobis.* Tum quia sicut Moyses (& idem est proportionaliter de Paulo) non prohibuit Deuteronomio addi aliud verbum Dei scriptum (scilicet libros Josue, Regum &c.) ita nec aliud verbum Dei non scriptum. Utroque ergo illo loco solum prohibetur addi, vel evangelizari aliquid contrarium. Unde ly *praterquam* apud Apostolum ibi idem est quod *contraquam*, ut probat Augustinus tract. 98. in Joan. Alias Paulus anathema dixisset Joanni, & Lucae. Tertio verò loco Joannes minatur iis, qui Apocalypsim corruerint, ei aliquid addendo, quasi à Joanne scriptum, quod ipse non scripsit. Alias Joannes sibi ipsi minaretur, cum Evangelium suum post Apocalypsim conscripserit, Hieronymo teste in lib. de Scriptoribus Eccles.

Objiciunt 3°. Sacra Scriptura est perfecta fidei regula: ergo sine adjectis traditionibus est regula fidei sufficiens. 477

Respondeo negando consequentiam. Quia licet eatenus sit regula perfecta, quatenus nihil ei deest debitum inesse. Non sic tamen, ut specificè contineat credenda omnia. Tamen dici possit ea genericè continere, sive in genericis quibusdam principiis, quatenus v. g. docet, traditiones, etiam non scriptas, esse tenendas, Ecclesiam esse columnam & firmamentum veritatis, &c. Quo sensu dici potest continere omnia quae ad fidem spectant.